

Programma In Exsequiis Venerandi Medicorum Senioris Excellentissimi
Viri Io. Adriani Slevogtii, Roslae Syperioris Praedii Clientela Conspicvi ...
P. P. In Academia Ienensi

Programma In Exsequiis Venerandi Medicorum Senioris Excellentissimi
Viri Io. Adriani Slevogtii, Roslae Superioris Praedii Clientela Conspicui ...
P. P. In Academia Ienensi

[Jena]

Weissenborn, Jesaias Friedrich

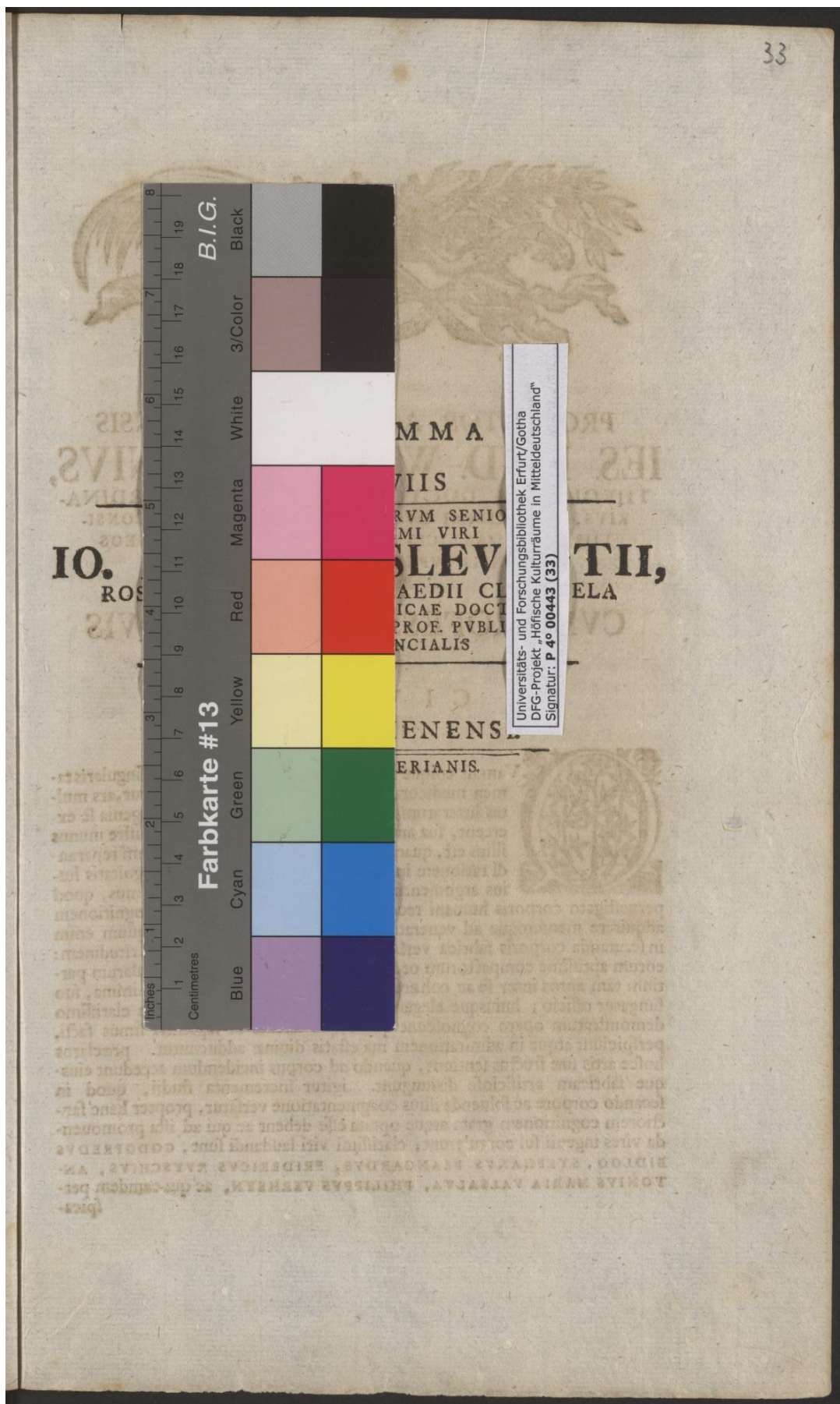
P 4° 00443 (33)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00000593

urn:nbn:de:urmel-33bb9617-7b96-42f2-869b-e342f0f3edf41-00001007-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-33bb9617-7b96-42f2-869b-e342f0f3edf41-00001007-16

PROGRAMMA
IN
EXSEQUIIS
VENERANDI MEDICORVM SENIORIS
EXCELLENTISSIMI VIRI
IO. ADRIANI SLEVOGTII,
ROSLAE SVPERIORIS PRAEDII CLIENTELA
CONSPICVI, ARTIS MEDICAE DOCTORIS,
PRAEPOS ET CHIMIAE PROF. PVBLICI AC
MEDICI PROVINCIALIS

P. P.
IN
ACADEMIA IENENSI

LITTERIS RITTERIANIS.

PRORECTOR ACADEMIAE IENENSIS
IES. FRID. WEISSENBORNIVS,
 THEOLOGIAE DOCTOR ET PROF. PVBL. ORDINA-
 RIVS, SERENISSIMI DVCIS SAXO-ISENACENSIS A CONSI-
 LIIS ECCLESIASTICIS ET CONSISTORII, DIOECESEOS
 IENENSIS SVPERINTENDENS AC PASTOR
 PRIMARIVS,
CVM PROFESSORIBVS RELIQVIS

S. D.
C I V I B V S.

Vamuis cuique studio pretium suum statuatur; singularis ta-
 men medicorum est dignitas ac quam profitentur, ars mul-
 tas litterarum disciplinas, in quibus humana ingenia se ex-
 ercent, sua antecedit praestantia. equidem illustre munus
 illius est, quando morbos depellendi ac sanitatem reparan-
 di rationem in se continet; illustrius tamen dignitatis hu-
 ius argumentum ex eo repetendum esse, censemus, quod
 peruestigato corporis humani recessu, rei medicae scientes dei cognitionem
 adquirere mentemque ad venerationem illius incitare possunt. quum enim
 in scrutanda corporis fabrica versantur, vident membrorum pulcritudinem:
 eorum aptissime compactorum ordinem & concinnitatem: ac singularum par-
 tium tam aptos inter se ac cohaerentes vsus, vt quauis, licet sit minima, suo
 fungatur officio; huiusque elegantissimae compagis adspectu deum clarissimo
 demonstratum opere cognoscunt quantaque virtute ac sapientia simus facti,
 perspiciunt atque in admirationem maiestatis diuinæ adducuntur. praecclaros
 hosce artis suae fructus sentiunt, quando ad corpus incidendum accedunt eius-
 que fabricam artificiose disiungunt. igitur incrementa studii, quod in
 secando corpore ac soluenda illius coagmentatione versatur, propter hanc fan-
 ctiohem cognitionem grata atque optata esse debent ac qui ad ista promouen-
 da vires ingenii sui contulerunt, clarissimi viri laudandi sunt, GODOFREDVS
 BIDLOO, STEPHANVS BLANCARDVS, FRIDERICVS RVYSCHIVS, AN-
 TONIVS MARIA VALSALVA, PHILIPPVS VERHEYN, ac qui eandem per-
 spica-

spicacem solertiam in huiusmodi peruestigatione quarundam partium collocarunt, WILLISIVS, GLISSONIVS, WHARTONVS, LOVVERVS alique, quos IACOBVS DOUGLAS, † ANDREAS OTTOMAR GOELICKE †† & LAVRENTIVS HEISTERVS † recensent. verum præstantissimam artis medicæ disciplinam recte æstimant, qui nihilo doctiores; quam meliores esse student ac quando corpus humanum pertractant, summam inde perfectoris diuini & vim & sapientiam & bonitatem colligunt.

Eximie omni muneris huius parte functus est experientissimus vir IOANNES ADRIANVS SLEVOGTIVS, artis medicæ doctor & professor publicus medicusque provincialis, qui quum rerum sane omnium, quæ ad medicinæ ornamenta pertinent, excellenti usu ac facultate esset præditus, studia sua naturæ, inprimis herbarum vires perquirendi opusque structuræ humanæ tam excellenter admirabiliterque exstructum inuestigandi, eo contulit, vt ædificatoris maiestatem palam faceret obsequiique, quo ille sit colendus, rationem inde colligeret ac quanta rerum opumque suarum, nisi diuino fulciantur robore, sit infirmitas, ponderaret. nulla ergo, quam transegit, vitæ pars caruit laude. adfiduus dei cultor fuit atque a timore eius veræ ac cælestis sapientiæ duxit initium: aliis commendauit animum integrum: humanitatem ac mores, qui nihil difficile & morosum præferebant & mira semper comitate temperati erant: ipse sedato agendi genere delectatus est licentiamque summa animi contentione repressit. inprimis pauperes tuendos suscepit eosque tanta liberalitate iuuit, vt istam omnes merito prædicent ac iacturam eius ea quoque de causâ lucuosam atque acerbam esse fateantur, quod egentibus hominibus, qui ad eum confugiebant, maximum ereptum sit præsidium. anno superioris seculi tertio & quinquagesimo d. xv. septembr. in hac vrbe lucem adspexit, prognatus a viro excellentissimo PAVLLO SLEVOGTIO, doctore huius academix publico egregio: doctrina sapientiæ humanæ atque interpretatione linguarum, quæ orientis finibus continentur, excultissimo atque eximio; & femina tam genere; quam animo honestissima BARBARA CATHARINA, nata RINGLERIA. patrem amisit, quum duos annos haud haberet, & quamuis educationis ac disciplinæ spes videretur difficilis; subsidium tamen illius habebat relictum in amore ac cura celeberrimi professoris IO. FRISCHMUTHII, a quo traditus fidei præceptorum rudimentum studiorum posuit ac spem fecit optimam. postquam primum studii literarii cursum confecerat, ingressus est in vitam academicam eiusque iura ac priuilegia accepit MDCLXVIII. d. XXIII. ian. adfidiis philosophorum exercitationibus apud HENRICVM MATTHIAM A BROCK, qui posthac summus sacrorum Altenburgensium antistes fuit, ac professores VALENTINVM VELTHEMIVM, CASPAR. POSNERVM & ERHARDVM WEIGELIVM subactus, egregias in arte medica fecit progressiones. industriæ huius duces nactus atque eximia animi alacritate secutus est GEORGIVM WOLFFGANGVM WEDELIVM, RVDOLPHVM GVILIELMVM CRAVSIVM & AVGVSTINVM HENRICVM FASCHIVM, viros non maiore scientia; quam nominis celebritate, quippe qui multam in eo perpoliendo curam adhibuerunt & instituendo omnes fidei diligentiaque numeros impleuerunt. rebus hisce bene confectis, Hamburgum sibi petendum statuit, vt opera KIRSTENII ac DAVIDIS VON DER BECK, clarissimorum doctorum vteretur. tempestas belli, quod tum gerebatur, impediuit, quo minus diutius in Holsatia posset commorari: quocirca in

† in bibliographia anatomica specimine, siue catalogo omnium pene auctorum, qui ab Hippocrate ad Harucum rem anatomicam ex professo; vel obiter scriptis illustrarunt, Londini MDCCXIII.

†† in historia anatomia noua æque ac antiqua, Hal. MDCCXIII.

† programmat. de inuentis anatomicis huius seculi, Helmstad. MDCCXX.

in patriam se recepit ac scientiam medendi crebris disputationibus ac solerti cadauerum incisione ita auxit, vt edito eruditionis monimento, anno MDCLXXXIII. d. XXIII. august. ad summos artis suæ honores perueniret hocque nauatæ operæ præmium nullo recusante consequeretur. testimonio hoc scientiæ publico ornatus, delatam sibi professoris medici prouinciam MDCCV. d. VIII. mai. suscepit eique tanta fide: tanta virtute præfuit, quanta in administrando huiusmodi munere a quoquam possit sperari. multi sunt auditores, qui præceptoris laudes prædicant: qui adhuc admirantur peritiam præclare monstratam, vbi artis suæ theatrum patefecit: mortuorum corpora oculis subiecit: singulas partes illorum accurate disiunxit atque absolutissimum contextus humani opus exposuit. magnus quoque est numerus illorum, qui ad eum valetudinis recuperandæ causâ se contulerunt atque ab illo feliciter sunt sanati. erat decus academiæ & ornamentum ordinis, cuius dignitati studiose diligenterque consulebat. academiæ consulatum octies gessit: ac sæpe collegio medico cum honore tituloque decani præfuit atque summa honorum præmia in arte sua dilargitus est. quum animum ad nuptias adiceret, ratione ac iudicio amauit rectissimi moris virginem MARIAM ELISABETHAM, filiam summe reuerendi IO. ERNESTI GERHARDI, diuiniore disciplinæ doctoris ac professoris, quæ & magni nominis theologum IO. GERHARDVM, immortale academiæ nostræ decus, auum coluit. duxit istam domum MDCLXXXII. d. XXII. mai. atque ex ea tulit decem liberos, quorum octo e vita exceßerunt. ex his IO. ADOLPHVS: CATHARINA ELISABETHA: IO. ERNESTVS & CATHARINA MARIA fati concesserunt, quum vix attigissent vitam; reliqui vero iam præclaros educationis rectissimæ fructus parentibus monstrabant: IO. FRIDEMANNVS, medicus doctor quique Græzii sanitati illustrissimorum comitum Ruthenorum seruandæ præfuit: CLARA MARGARETHA, viri excellentissimi atque experientissimi SIMONIS PAVLLI HILSCHERI, doctoris ac professoris publici, collegæ nobis coniunctissimi vxor: CHRISTIANA SOPHIA, castissima iuxta & elegantissima virgo: SOPHIA CHRISTINA, quam consultissimus CHRISTIANVS FRIDERICVS SCHROETERVS, in iudicio aulico causarum patronus sibi iunxerat. horum liberorum acerbissimas iacturas & alios fortunæ grauissimos casus atque iniurias patienter tulit nihilque magis, quam virtutis laudem tuendam putauit. duo filii sunt superstites: alter prænobilissimus ac doctissimus GOTTLIEB, iurium doctor, sacri palatii comes, qui adhuc non solum curiam prouincialem meritis ornauit ac clientibus bene consuluit; verum etiam præclaris ingenii monimentis celebritatem nominis sibi conciliauit: alter est GVILIELMVS MICHAEL, artis salutaris cultor. tandem apoplexia ita correptus est, vt quamuis aliis daret consilium ac miseris hominum succurreret; ipse tamen nullo artis adiumento se potuerit leuare. quocirca deprecatus est vitæ crimina & accepto æternæ salutis pignore, consuluit animæ: tantum de rebus cælestibus cogitauit: deo vitæ arbitro se permisit & voti compos d. XXIX. august. hereditatem adiit sempiternam. hodie funus sacra oratione: alio deinceps sermone vltimi honoris causâ ad funeris comites habendo honestandum est. vestri, ciues, officii vix estis admonendi, quum ipsi intelligatis, quanta sit Slenogtiani nominis dignitas: quantum SLEVOGTIO nostro eiusque illustri fratri, senatus iuridici excellentissimo præfidi, quem deus in decus musarum nostrarum conseruet viresque eius per senectutem debilitatas corroboraret, academia nostra debeat. P. P. die XXIX. septembr. anno post salutem generi hominum redditam

M DCC XXVI.

(L. S.)